

Сряда, 13 април 2016 г.

P8_TA(2016)0120

ЕС в променящата се глобална среда — един по-свързан, оспорван и сложен свят**Резолюция на Европейския парламент от 13 април 2016 г. относно ЕС в променящата се глобална среда. Един по-свързан, оспорван и сложен свят (2015/2272(INI))**

(2018/C 058/12)

Европейският парламент,

- като взе предвид член 3, параграфи 1, 2 и 5, член 21, и по-специално параграф 1, параграф 2, буква з), и параграф 3, втора алинея, членове 8, 22, 24, 25, 26, член 42, и по-специално параграф 7 и член 46 от Договора за Европейския съюз (ДЕС),
- като взе предвид член 222 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид Европейската стратегия за сигурност (ЕСС) от 2003 г. и доклада от 2008 г. относно изпълнението ѝ,
- като взе предвид доклада на заместник-председателя/върховен представител (ЗП/ВП) относно „Европейският съюз в променящата се глобална среда — един по-свързан, оспорван и сложен свят“,
- като взе предвид съвместното съобщение на Европейската комисия и върховния представител, озаглавено „Всеобхватният подход на ЕС към външните конфликти и кризи“ (JOIN(2013)0030),
- като взе предвид съобщението на Комисията относно Европейската програма за сигурност (COM(2015)0185),
- като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и върховния представител, озаглавено „Преглед на европейската политика за съседство“ (JOIN(2015)0050),
- като взе предвид своята резолюция от 21 май 2015 г. относно прилагането на общата политика за сигурност и отбрана (въз основа на годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно общата външна политика и политика на сигурност) ⁽¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 21 януари 2016 г. относно клаузата за обща отбрана (член 42, параграф 7 от ДЕС) ⁽²⁾,
- като взе предвид заключенията от заседанията на Европейския съвет от 19 и 20 декември 2013 г. (EUCO 217/13) и от 25 и 26 юни 2015 г. (EUCO 22/15), както и заключенията на Съвета относно общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО) от 18 май 2015 г. (8971/15),
- като взе предвид решение на Съвета (ОВППС) 2015/1835 от 12 октомври 2015 г. за определяне на статута, седалището и реда и условията за дейността на Европейската агенция по отбрана ⁽³⁾,
- като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и върховния представител, озаглавено „Стратегия на Европейския съюз за киберсигурност — Отворено, безопасно и сигурно киберпространство“ (JOIN(2013)0001),
- като взе предвид Европейската стратегия за морска сигурност, във вида, в който беше приета от Съвета на Европейския съюз на 24 юни 2014 г.,

⁽¹⁾ Приети текстове, P8_TA(2015)0213.⁽²⁾ Приети текстове, P8_TA(2016)0019.⁽³⁾ ОВ L 266, 13.10.2015 г., стр. 55.

Сряда, 13 април 2016 г.

- като взе предвид стратегическата концепция на НАТО от 2010 г. и декларацията от срещата на върха на НАТО в Уелс през 2014 г.,
  - като взе предвид своята резолюция от 17 декември 2015 г. относно годишния доклад за 2014 г. относно правата на човека и демокрацията по света и политиката на Европейския съюз в тази област ⁽¹⁾,
  - като взе предвид стратегическата рамка и плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията, приети от Съвета по външни работи на 25 юни 2012 г.,
  - като взе предвид своята резолюция от 17 декември 2015 г. относно износа на оръжия: прилагане на Обща позиция 2008/944/ОВППС ⁽²⁾,
  - като взе предвид Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие, във вида, в който беше приета от Общото събрание на ООН през септември 2015 г., и Парижкото споразумение относно изменението на климата,
  - като взе предвид писмото на комисията по международна търговия,
  - като взе предвид член 52 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становището на комисията по развитие (A8-0069/2016),
- A. като има предвид, че много от настоящите и бъдещите предизвикателства и заплахи пред ЕС са комплексни и взаимосвързани, предизвикани са от държавни и недържавни действащи лица и идват както от вътрешността, така и отвъд общите граници; като има предвид, че съществува необходимост от свързване на местния, регионалния и глобалния контекст; като има предвид, че са необходими силна политическа воля и водачество за решителни съвместни действия от страна на ЕС и неговите държави членки, за да се отговори проактивно, колективно и ефективно на тези предизвикателства, да се защитят ценностите и обществения модел на ЕС и за да се превърне той в ефективен и по-стратегически участник и да допринесе за сигурността на световно равнище; като има предвид, че глобалната стратегия на ЕС в областта на външната политика и политиката за сигурност трябва да проправи път за постигането на това чрез определяне на политическото равнище на амбиция на ЕС като международно действащо лице;
- Б. като има предвид, че ЕС трябва да признае пълната степен на влошаването на неговата непосредствена стратегическа среда и дългосрочните последици от него; като има предвид, че фактът, че многобройни кризи настъпват едновременно и имат все повече преки последици в рамките на ЕС означава, че държавите членки не могат да се справят самостоятелно и че европейците следва да упражняват своите отговорности колективно, за да гарантират своята сигурност;
- В. като има предвид, че заплахите, посочени в Европейската стратегия за сигурност от 2003 г. — тероризмът, оръжията за масово унищожение, регионалните конфликти, разпадането на държавността и организираната престъпност — в по-голямата си част продължават да са актуални; като има предвид, че понастоящем ЕС е изправен пред редица сериозни и непредвидени допълнителни предизвикателства, като например опитите на ревизионистки сили за преместване на границите със сила в нарушение на международното право и за оборване на основания на правила световен ред, изменението на климата, бавния икономически растеж, големите миграционни и бежански потоци и най-голямата бежанска криза от Втората световна война насам, в допълнение към технологичните разработки, свързани с космоса и кибернетиката, финансовите престъпления, ядреното въоръжаване и надпреварата с оръжия, и хибридните и несиметрични военни действия и заплахи;
- Г. като има предвид, че архитектурата на европейската сигурност се основава на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ); като има предвид, че ЕС е ключов участник в рамките на ОССЕ;

⁽¹⁾ Приети текстове, P8_TA(2015)0470.

⁽²⁾ Приети текстове, P8_TA(2015)0472.

Сряда, 13 април 2016 г.

- Д. като има предвид, че в светлината на влошаването на регионалната сигурност, ЕС трябва да отдаде приоритет на стабилизирането на неговото непосредствено съседство, но без отказ от ангажиментите си в световен мащаб; като има предвид, че кризите на сигурността на прага на ЕС са съставени и формирани от глобалните тенденции и обратно — че ефективното управление на регионалната сигурност е предпоставка за способността на ЕС да действа в световен мащаб;
- Е. като има предвид, че на 26 юни 2015 г. Европейският съвет възложи на върховния представител да продължи процеса на стратегически размисъл с оглед изготвяне на глобална стратегия на ЕС в областта на външната политика и политиката на сигурност в тясно сътрудничество с държавите членки, която да бъде представена на Европейския съвет до юни 2016 г.;
- Ж. като има предвид, че бързата и ефикасна реакция на заплахи от страна на ЕС изисква силна солидарност между държавите членки, да бъдат преодолените пречките и да се премахне менталитетът на работа поотделно в институциите, а също и във външните представителства на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и в държавите членки, а също и да бъдат отделени достатъчни бюджетни ресурси в подкрепа на постигането на интересите на ЕС; като има предвид, че една ефективна европейска стратегия изисква преди всичко силна политическа воля и споделено между държавите членки чувство за обща цел за създаване и използване на истински европейски инструменти;
- З. като има предвид, че различните видове заплахи, насочени към отделни държави членки, трябва да се разглеждат като заплахи за Съюза като цяло и че те призовават към силно единство и солидарност между държавите членки и към последователна обща външна политика и политика на сигурност;
- И. като има предвид, че всеобхватният подход и последователното и координираното използване на външните и вътрешните политически инструменти на ЕС следва да бъдат в основата на новата стратегия; като има предвид, че не може да се счита, че износът на оръжие на ЕС е в пряк интерес за сигурността на ЕС и че Общата позиция 2008/944/ОВППС следва да бъде взета предвид в контекста на разработването на глобална стратегия на ЕС; като има предвид, че основната цел на ЕС е да популяризира своите ценности, като по този начин допринася за мира, сигурността и устойчивото развитие на планетата, в допълнение към солидарността и взаимното уважение между народите; като има предвид, че тези основни цели не бива да се пренебрегват, когато ЕС предприема мерки за изпълнението на своите вътрешни и външни политики; като има предвид, че дори когато ЕС предприема действия за насърчаване на своите търговски интереси, той трябва винаги да се стреми да гарантира, че неговите действия са в съответствие с постигането на целите, свързани с опазването на мира и защитата на правата на човека;
- Й. като има предвид, че в такава нестабилна и несигурна международна обстановка, ЕС трябва да има стратегическа независимост, която да му дава възможност да гарантира своята сигурност и да защитава своите интереси и ценности;
- К. като има предвид, че сигурността на хората трябва да бъде в центъра на глобалната стратегия на ЕС и че перспективата на равенство между половете в областта на сигурността и Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН трябва да бъдат изцяло взети предвид;
- Л. като има предвид, че от приемането на Европейската стратегия за сигурност от 2003 г. насам ЕС си постави за цел постигане на международен ред, основан на ефективен многостранен подход и на разпоредбите на международното право;
- М. като има предвид, че новата стратегия трябва да съответства на Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие;
- Н. като има предвид, че бъдещата стратегия следва да бъде последвана от годишни доклади за изпълнението и да включва следните цели, които следва да бъдат допълнително подробно развити в подстратегии, определящи специфични разпоредби за различните области на действие:

Сряда, 13 април 2016 г.

Защита на Европейския съюз

1. Отбелязва, че целта на ЕС е да насърчава мира, своите ценности и благоденствието на хората в него, като в същото време гарантира сигурността на своите граждани и на територията си; подчертава, че външната дейност на Съюза се ръководи от принципите, залегнали в член 21 от ДЕС; подчертава, че във връзка с това ЕС трябва да си осигури както вътрешна, така и външна устойчивост, капацитет за предвиждане, предотвратяване и разрешаване на предвидими предизвикателства и заплахи и да има готовност за предприемане на бързи действия при непредвидими кризи, а също и способност за възстановяване от различни видове нападения, както и да гарантира сигурността на доставките на енергия и суровини, като в същото време взема предвид последиците от изменението на климата, с което спешно трябва да се справим, като ЕС поеме водеща роля в световните действия в областта на климата и в насърчаването на устойчивото развитие;
2. Счита, че с цел справяне с променящата се глобална среда, стратегията на ЕС следва да се основава на:
  - а) определяне и отдаване на приоритет на заплахите и предизвикателствата;
  - б) определяне на реакцията по отношение на тях;
  - в) определяне на необходимите ресурси.
3. Подчертава, че границите на всяка държава членка са граници на Съюза и трябва да се защитават като такива;
4. Счита, че ЕС в качеството си на глобален фактор играе ключова роля за спазване на принципите, залегнали в международното право в областта на правата на човека, по-специално принципите на универсалност и неделимост на правата на човека; поради това счита, че правата на човека трябва да бъдат пълноценно интегрирани в новата глобална стратегия, с цел пълното прилагане на стратегическата рамка на ЕС, на насоките в областта на правата на човека на ЕС и на плана за действие относно правата на човека и демокрацията; в този контекст подчертава необходимостта от непрестанни консултации с гражданското общество в ЕС, държавите членки и трети държави, така че опитът и познанията на практикуващите юристи и защитници на правата на човека да могат да оформят и насочват по-умело външната политика на ЕС и неговата политика на сигурност; призовава ЕС и неговите държави членки да гарантират, че външната политика на ЕС възприема стратегически подход в областта на правата на човека, с акцент върху конкретни действия и резултати и с демонстриране на съгласуваност в действията на ЕС в областта на правата на човека в отделните държави и региони, независимо от аспектите, свързани със сигурността, външната политика, търговията, енергетиката, помощта или други цели;
5. Счита, че е от основно значение да се определят действително споделените интереси в областта на външната политика на всички 28 държави — членки на ЕС, във всички региони на света и във всички съответни области на политиката; също така подчертава, че хвърлянето на светлина върху тези споделени интереси само по себе си значително ще засили ролята на ЕС като участник в областта на външните работи; призовава ЗП/ВП да възложи на ЕСВД да набележи тези специфични интереси и да спомогне за определянето на стратегически и оперативни цели, които могат пряко да доведат до конкретни резултати;
6. Счита, че Съединените американски щати са най-важният стратегически партньор на ЕС; отбелязва, че ЕС и неговите държави членки трябва да бъдат по-единни и подготвени да поемат по-голяма отговорност за тяхната колективна сигурност и териториална отбрана, като разчитат по-малко на САЩ, по-специално в съседство с Европа; подчертава, че трансатлантическият съюз трябва да остане стабилен стълб на една основана на правила световна система; във връзка с това призовава ЕС и държавите членки да подобрят своите отбранителни способности и капацитет, за да имат готовност да отговорят на широк спектър от граждански, военни и хибридни заплахи и рискове, при взаимно допълване с НАТО, и да се възползват напълно от разпоредбите на Договора от Лисабон относно общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО);
7. Настоятелно призовава ЕС във връзка с това да подобри съгласуваното и структурираното сътрудничество в областта на отбранителните изследвания, технологично-индустриалната база и кибернетичната отбрана чрез обединяване и споделяне и други проекти за сътрудничество, с цел използване на националните бюджети за отбрана по-ефективно, постигане на колективната цел от 2 % от разходите за отбрана за изследователска дейност и стартиране на финансирана от ЕС програма за отбранителни изследвания и технологии в следващата многогодишна финансова рамка (МФР); счита, че ролята на Европейската агенция по отбрана (ЕАО) трябва да се укрепи, а нейните ресурси да се увеличат, за да може тя да действа по-

Сряда, 13 април 2016 г.

ефективно; счита, че държавите членки следва да поемат по-голяма отговорност за изграждането на спешно необходимия европейски капацитет и да спомогнат за стратегическата независимост на ЕС, да увеличат разходите си за военни научни изследвания чрез ЕАО и да укрепят европейската отбранителна технологична и индустриална база (ЕОТИБ) и европейския отбранителен пазар (ЕОП); призовава държавите членки да използват бюджетите за сигурност и отбрана по по-прозрачен и отговорен начин; също така призовава държавите членки да гарантират наличието на подходящи способности и капацитет за изпълнение на задачите по член 43 от ДЕС, включително и за съответните мироопазващи мисии на ООН; освен това счита, че следва да се подобри европейският разузнавателен обмен и да се разработи един истински европейски капацитет за разузнаване и прогнозиране с подходящи механизми за надзор;

8. Призовава ЗП/ВП да се заеме с липсата на яснота, що се отнася до клаузата за взаимна отбрана, съдържаща се в член 42, параграф 7 от ДЕС, и да определи насоките и процедурите за нейното прилагане, за да се даде възможност на държавите членки да реагират ефективно при позоваване на нея;

9. Остро критикува Комисията за това, че не изпълни навреме възложените ѝ от Европейския съвет от 2013 г. задачи по отношение на планираната пътна карта за всеобхватен режим за сигурност на доставките в целия ЕС, планираната Зелена книга относно контрола върху отбраната и чувствителния промишлен капацитет в областта на сигурността, мониторинга на обществените поръчки в областта на отбраната и сигурността, и междуправителствените покупки-продажби в сектора на отбраната;

10. Отбелязва Решение на Съвета (ОВППС) 2015/1835 от 12 октомври 2015 г.; призовава ръководителя на Европейската агенция по отбрана и ЗП/ВП да информират Европейския парламент как това решение на Съвета отразява многократно изречения от Парламента призив за укрепване на ЕОА чрез финансиране на нейния персонал и текущи разходи от бюджета на Съюза;

11. Счита, че главна цел следва да бъде да се премине към постоянно обединени многонационални военни части, съвместни отбранителни сили и формиране на обща отбранителна политика, която в крайна сметка ще доведе до Европейски отбранителен съюз; във връзка с това изисква създаването на постоянен главен военен щаб на ЕС за подобряване на способността за управление на военни кризи и за гарантиране на оперативната съвместимост на силите и оборудването; призовава държавите членки да засилят сътрудничеството в областта на отбраната колективно, двустранно или в регионални обединения; подкрепя приемането на Бяла книга за отбраната на ЕС, въз основа на глобалната стратегия на ЕС;

12. Счита, че настоящото задействане на член 42, параграф 7 от ДЕС следва да се превърне в катализатор за използване на потенциала на всички разпоредби на Договора, свързани със сигурността и отбраната;

13. Отбелязва жизненоважното значение на укрепването на сътрудничеството между ЕС и НАТО, което следва да осигури координацията между операциите, и подкрепя създаването на европейски капацитет, който да подпомага НАТО при териториалната отбрана и да е в състояние да извършва самостоятелно интервенционни операции извън границите на ЕС; подчертава, че ОПСО следва да укрепва европейския стълб на НАТО и да гарантира, че европейските членки на НАТО действително изпълняват своите ангажименти спрямо НАТО; предлага да се съчетаят концепциите за бойните групи на ЕС и силите на НАТО за реагиране; припомня, че военният принос следва да се основава на принципа на солидарност между държавите — членки на ЕС;

14. Подчертава, че контролът върху износа на оръжие е неразделна част от външната политика и от политиката на сигурност на ЕС и трябва да се ръководи от принципите, залегнали в член 21 от ДЕС, а именно насърчаването на демокрацията и върховенството на закона и опазването на мира, предотвратяването на конфликти и укрепването на международната сигурност; припомня, че е от съществено значение да се гарантира последователност между износа на оръжие и надеждността на ЕС като световен защитник на правата на човека; изразява дълбоко убеждение, че по-ефективното прилагане на осемте критерии на Общата позиция ще представлява важен принос за развитието на глобалната стратегия на ЕС;

15. Призовава държавите членки да спазват Общата позиция относно износа на оръжие и да преустановят търговията с оръжие с трети държави, които не отговарят на избраните критерии;

Сряда, 13 април 2016 г.

16. Подкрепя едно по-нататъшно задълбочаване на ефективното управление на световните общи области като вода, въздух, космическо пространство и киберпространство;

17. Отбелязва, че ролята, която технологиите играят в обществото ни, нараства и че политиките на ЕС трябва да реагират на бързите промени в технологичното развитие; подчертава във връзка с това основната овластяваща роля, която интернет и технологиите могат да играят в процеса на развитие, демократизация и еманципация на гражданите по целия свят, и поради това подчертава, че е важно, ЕС да работи за насърчаване и гарантиране на свободен и отворен интернет и за защита на цифровите права;

18. Подчертава, че въздействието на технологиите също следва да бъде отразено в глобалната стратегия, както и в инициативите в областта на киберсигурността, докато подобряването на положението с правата на човека следва да бъде включено като неразделна част във всички политики и програми на ЕС, ако това е приложимо, за да се постигне напредък в защитата на правата на човека, насърчаването на демокрацията, принципите на правовата държава и доброто управление и мирното разрешаване на конфликти;

Стабилизиране на по-широкото съседство на Европа

19. Счита, че за да бъде по-ефективно и вдъхващо доверие действащо лице в световен мащаб, ЕС следва да поеме по-голяма отговорност и да съсредоточи усилията си за запълването на вакуума по отношение на сигурността в непосредствено съседство и в по-далечните съседни райони и за създаването на условия за стабилност и просперитет, основани на принципите на правовата държава и зачитането на правата на човека, което задължително включва разглеждане на първопричините за настоящите войни и конфликти, миграционните потоци и бежанската криза;

20. Изразява убеждение, че ЕС следва да се ангажира повече с дипломация за намаляване на напрежението, особено в региона на южното съседство; счита, че новата стратегия следва да включва начини, по които ЕС би могъл да използва опита от неотдавнашното споразумение във връзка с ядрената програма на Иран и да насърчава допълнително изграждането на доверие и други регионални споразумения, свързани със сигурността, които биха могли да се възползват също от опита на Европа с регионалните договорености в областта на сигурността като Съвещанието за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) и споразумения като Заключителния акт от Хелзинки;

21. Изразява мнение, че за да изгражда стабилност и мир и да насърчава сигурността на хората, върховенството на закона, зачитането на правата на човека и демократизацията, ЕС следва да поддържа своите ангажименти за разширяване и интеграция, въз основа на политики, които насърчават икономическия растеж и приобщаващите общества, и да продължи сътрудничеството с тясно асоциираните държави в контекста на наскоро преработената европейска политика за съседство (ЕПС); припомня, че съгласно член 49 от ДЕС всяка европейска държава може да кандидатства да стане член на Европейския съюз, при условие че спазва критериите от Копенхаген, които са установени и не подлежат на преговори, и принципите на демокрацията и зачитането на основните свободи, правата на човека и правата на малцинствата и гарантира спазването на принципите на правовата държава; счита, че ЕС следва да поддържа по всяко време съгласувана и последователна ангажираност както в източните, така и в южните съседни райони;

22. Счита, че настоящата бежанска криза изисква цялостен европейски подход и спешни съгласувани действия, като се прилагат както вътрешни, така и външни инструменти; призовава за дългосрочна стратегия и устойчиво управление на политиките в областта на убежището, миграцията и обратното приемане въз основа на общи принципи и солидарност и при надлежно зачитане на правата на човека и сигурността на хората; призовава за укрепване на Шенгенската система, на европейската гранична и брегова охрана и на FRONTEX; в този контекст, изисква от Комисията да предложи ефективни и устойчиви решения; счита, че в това отношение ЕС следва да насърчава по-практичен и цялостен подход за подпомагане на Африка, Близкия Изток и уязвими и разтърсвани от войни държави и региони;

23. Счита, че приобщаващата многостранна дипломация под координацията и ръководството на ЗП/ВП е от ключово значение за разрешаването на конфликти и управлението на кризи както в съседните на ЕС държави, така и в световен мащаб; подчертава, че е необходимо да бъдат развити по-голяма стратегическа насоченост, съгласуваност и положителни взаимодействия между все по-свързаните политики за външна дейност и вътрешните политики на равнище ЕС, в рамките на държавите членки и между ЕСВД и Комисията;

Сряда, 13 април 2016 г.

Засилване на многостранното управление в световен мащаб

24. Счита, че ЕС следва да бъде конструктивен и устойчив световен фактор с регионална насоченост, разполагаш с необходимите граждански и военни средства, и да се стреми да бъде „създател на правила“, който подпомага и засилва едно ефективно многостранно глобално управление с цел укрепване на демокрацията, доброто управление, принципите на правовата държава и правата на човека; подчертава, че ОПСО е ключов елемент за предотвратяване и разрешаване на кризи;

25. Призовава институциите на ЕС и държавите членки да се стремят към всестранин /обединен /интегриран подход във външните си действия и да вземат предвид неразривната връзка между вътрешната и външната сигурност; в това отношение призовава ЕС да развие положителни взаимодействия между сигурността, развитието, търговията, правата на човека, дейностите за популяризиране на демокрацията и външната дейност на ЕС и да превърне тези политики в част от своята глобална стратегия; подчертава необходимостта да се гарантира, че действията на ЕС в областта на търговията спомогат също така за постигането на целите за неразпространение на оръжия, насърчаването на мира и зачитането на правата на човека;

26. Припомня значителната и все по-нарастваща роля, която ще играе енергийната сигурност за вътрешното развитие на ЕС и в неговите отношения с местни, регионални и международни партньори; призовава за бързо и пълно прилагане на петте стълба на Енергийния съюз; счита, че е от стратегически интерес за ЕС на Комисията да бъдат предоставени правомощия да преговаря и да подписва съвместно всички договори за енергийни доставки от трети държави и за производството в трети държави;

27. Подчертава необходимостта от политическа воля в държавите членки за демонстриране на по-голяма гъвкавост по въпросите на ОПСО, с цел да се набере действителна скорост в тази област; подкрепя създаването на Съвет на министрите на отбраната, както и редовни заседания на Европейския съвет по въпросите на отбраната; настоятелно призовава желаещите държави членки да установят постоянно структурирано сътрудничество (ПСС) в областта на отбраната; в този контекст подчертава необходимостта от преодоляване на структурните ограничения, свързани по-специално с оценката на потребностите, капацитета (граждански и военен) и общото финансиране; счита, че използването на ПСС в областта на отбраната и на член 44 от ДЕС представляват институционалните методи, които са най-подходящи за постигане на тази обща политика по реалистичен начин;

28. Подкрепя принципа, че държавите — членки на ЕС, следва да се ангажират да използват най-малко 2 % от своя БВП за разходи за отбрана до 2024 г. с цел да се постигне необходимото и подходящо равнище на граждански и военен капацитет за прилагане на целите на ОВПСС/ОПСО, като същевременно се засилват икономии от мащаба чрез съвместни разработки и сътрудничество и намаляване на различията между държавите членки;

29. Подчертава, че е необходимо укрепване на сътрудничеството със световните и регионалните партньори във връзка с глобалните заплахи и предизвикателства с цел установяване на основан на правила световен ред; счита, че свързването на конкретни секторни въпроси със заинтересованите участници на регионално равнище дава възможност на европейските ценности да се споделят и допринася за икономическия растеж и развитието; припомня, че глобалните заплахи често имат местни причини и че следователно тяхното решаване изисква участието на местните действащи лица; отбелязва, че установяването на по-тесни отношения с недържавни субекти, местни и регионални органи на властта и с гражданското общество е също от решаващо значение за гарантирането на всеобхватен подход към глобалните предизвикателства като изменението на климата и тероризма, както и че начинът, по който ЕС развива и определя партньорства, трябва да бъде преразгледан с цел повишаване на чувството на ангажираност на партньорите и тяхното по-нататъшно включване в подход с участието на множество заинтересовани страни;

30. Счита, че сътрудничеството с ключови световни и регионални участници — държави, организации и институции — трябва да се основава на основните принципи и стратегически интереси на Съюза, на зачитането на международното право, и на определените общи цели и интереси, като се отчита тяхната стратегическа тежест и потенциалният им принос за справяне със световните заплахи и предизвикателства; счита, че стратегическите проекти за свързване могат да играят жизненоважна роля за изграждане на силни и стабилни отношения с важните партньори на Европа;

31. Призовава за засилен ангажимент спрямо регионалните органи и рамки на властта с цел постигане на устойчиви положителни взаимодействия за мир, сигурност, предотвратяване на конфликти и управление на кризи, както и за засилена подкрепа на държавите, които са подложени на силно напрежение поради регионални кризи, включително за ангажимент за участие в изграждането на устойчиви и стабилни институции и приобщаващо общество за привличане на търговски и секторни споразумения за насърчаване на сигурността, стабилността и просперитета, и постигане на цялостни регионални стратегии;

Сряда, 13 април 2016 г.

32. Изразява съжаление относно факта, че авторитарните и репресивните режими все по-успешно развиват способността си да подкопават или възпрепятстват правата на човека, развитието, демокрацията и изграждането на активно гражданско общество; настоятелно призовава ЗП/ВП да разгледа тази отрицателна световна тенденция в контекста на глобалната стратегия;

33. Отбелязва, че просперитетът на Съюза се определя от неговата способност да продължи да бъде иновативен и конкурентоспособен и да се възползва от високото темпо на световната икономика; счита, че ЕС трябва да използва съгласувано всички инструменти на своите политики, така че да се създадат благоприятни външни условия за устойчив растеж на европейската икономика; счита, че ЕС трябва да бъде ангажиран и активен участник, който насърчава свободната и справедлива търговия и инвестициите, сигурните търговски канали и увеличавения достъп до пазара в целия свят, и опазва стабилността на световната финансова система, като насърчава високи стандарти на регулиране и управление;

34. Счита, че за постигане на горепосочените цели ЕС трябва да подобри сътрудничеството си с една реформирана ООН и да се позиционира с цел да повлияе и да насочва действията в рамките на световни форуми във връзка с управлението на областите, които обхващат стратегическите интереси и сигурността на ЕС, и трябва да задълбочи своите партньорства с други глобални и регионални участници, да съживи своите стратегически партньорства, включително с недържавни участници, и да ги превърне в ефективни политически инструменти; счита, че ЕС трябва също така да укрепи европейската дипломация и да подобри оперативния ѝ капацитет за предотвратяване на конфликти, подпомагане на демокрацията и мира, управление на кризи и изграждане на съюзи чрез медиация и диалог, както и за насърчаване и оправомощаване на гражданското общество; приветства по-тясното сътрудничество между ЕС и ООН и между ЕС и АС в мироопазващи операции; подчертава, че подходите за решаване на конфликти следва да бъдат включени във възможно най-голяма степен в многостранно договорените решения, при надлежно отчитане на множеството измерения, които подобни интервенции трябва да обхващат в областите на поддържането на мира и правопривилегването, устойчивото развитие, справянето с първопричините за миграцията, както и зачитането на правата на човека;

35. Насочва вниманието към ключовата роля, която Съюзът играе в областта на помощта за развитие, и призовава държавите членки да изпълняват своите ангажменти за предоставяне на 0,7 % от техния БВП за публична помощ за развитие; призовава ЕС да насърчава по-прагматичен подход към помощта, като стимулира използването на бюджетна подкрепа; призовава държавите членки да направят всичко възможно, за да постигнат целите за устойчиво развитие;

36. Подчертава, че не е възможно да има развитие без сигурност, нито сигурност без развитие; изтъква, че следователно политиката на ЕС в областта на развитието трябва да бъде съществена част от глобалната стратегия на ЕС в областта на външната политика и политиката на сигурност;

37. Приветства целта новата глобална стратегия на ЕС в областта на външната политика и политиката на сигурност да бъде всеобхватна, да подобри последователността между вътрешните и външните политики и да подобри координацията между институциите и с държавите членки; припомня произтичащото от Договора задължение да се зачита принципът за последователност на политиките в областта на развитието и да се избягват всякакви противоречия между политиките за развитие и политиките в останалите области, които имат въздействие върху развиващите се страни; призовава във връзка с това държавите членки и Комисията да създадат и консолидират системи за съгласуване между техните съответни министерства и между колегиума на членовете на Комисията като цяло и да приобщат в по-голяма степен националните парламенти в програмата, свързана с последователността на политиките в областта на развитието, и призовава ЕС да укрепи механизъм за съгласуване с цел идентифициране на потенциалните последици от политиките върху целите за развитие, интегриране на свързаните с развитието аспекти в политическите инициативи от самото начало и въвеждане на систематично измерване на последиците и напредъка, що се отнася до последователността на политиките в областта на развитието; призовава във връзка с това за установяването на средства за ефективна правна защита на жертвите в случаите, когато националната юрисдикция е явно неспособна да предприеме действия във връзка с политики, осъществявани от чуждестранен субект;

38. Приветства факта, че връзката между мира и развитието е надлежно отразена в новата програма за периода до 2030 г. и че в резултат на това е въведена цел за устойчиво развитие № 16 относно мира и правосъдието; призовава ЕС и държавите членки да дадат приоритет, наред с другото, на дейностите, свързани с изпълнението на целта за устойчиво развитие № 16 (права на човека, добро управление, мир и изграждане на демокрация) и да гарантират, че тези дейности са сред ключовите сектори на националните индикативни програми (НИП) в рамките на планирането на сътрудничеството за развитие;

Сряда, 13 април 2016 г.

39. Призовава за преразглеждане на европейския консенсус за развитие като важен принос за една актуализирана, последователна, глобална стратегия на ЕС; подчертава, че едно такова преразглеждане следва да вземе под внимание новите глобални предизвикателства, да разгледа изпълнението от страна на ЕС на Целите за устойчиво развитие и да потвърди свързаните с тях ценности, като зачитането на правата на човека — обръщайки особено внимание на правата на уязвими групи като момичетата, жените и хората с увреждания — демокрацията и принципите на правовата държава, но също така и основните принципи на ефективност на развитието като например собствения принос на страните партньорки за стратегиите за развитие, засилената отчетност по отношение на националните системи на страните партньорки и диференциацията въз основа на потребностите, но също така и критериите за постигнатите резултати въз основа на целите за устойчиво развитие; подчертава, че Европейският съюз следва да направи всичко, което е по силите му, за засилване на допълняемостта между всички действащи фигури в областта на развитието с цел да се използва пълният потенциал на европейската политика за развитие и по този начин да се ускори изпълнението на програмата за развитие за периода до 2030 година;

40. Отбелязва със загриженост нарастването на неустойчивостта на дълга, както в развитите, така и в развиващите се страни; призовава Комисията да утвърди принципа за обща отговорност на кредиторите и кредитополучателите и да следва и насърчава ефективно принципите на Конференцията на ООН за търговия и развитие (УНКТАД) за отговорно вземане и отпускане на заеми във всички области на своите политики; във връзка с това призовава ЕС и неговите държави членки да се включат конструктивно в работата на ООН за изработване на международен механизъм за намиране на решение на въпроса с държавния дълг;

41. Изразява съжаление, че все още липсва регулаторна рамка относно начина, по който корпорациите да спазват правата на човека и да изпълняват задълженията по отношение на социалните и екологичните стандарти, което позволява на определени държави и дружества да ги заобикалят безнаказано; призовава ЕС и държавите членки да участват активно в работата на Съвета на ООН по правата на човека и на Програмата на ООН по околната среда във връзка с международен договор с цел подвеждане под отговорност на транснационалните корпорации за нарушения на правата на човека и на екологичните стандарти;

42. Подкрепя идеята за даване на нова формулировка на отношенията на ЕС с държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн чрез засилване на една политика на равноправно партньорство, зачитане на демократичното политическо пространство на правителствата на суверенни държави да вземат решения в полза на своето население и извеждане на преден план на принципите за добро управление и права на човека като основни елементи на периода след споразумението от Котону и чрез изграждане на по-здрави връзки между целите на ЕС за развитие и политиките за търговия, сигурност, изменение на климата и миграция, с цел те взаимно да се подсилват; призовава за въвеждането на официални правомощия за контрол по отношение на Европейския фонд за развитие, евентуално посредством обвързано междуинституционално споразумение по силата на член 295 от Договора от Лисабон; призовава за справедливо и амбициозно партньорство между ЕС и АКТБ в периода след 2020 г., основано на принципите на собствен принос и взаимно уважение между партньори с равни права и задължения, което се съсредоточава по-добре върху общите предизвикателства и интереси и което е по-добре адаптирано, за да допринесе за действителна промяна във волята на двете страни и предизвикателствата, пред които те са изправени; призовава Европейския съюз да насърчава инструментите за търговия с държавите от АКТБ, по-специално споразуменията за икономическо партньорство, с цел да се постигне действителна промяна в сигурността и просперитета на двете страни;

43. Подчертава, че ЕС трябва да продължи и засили усилията си за насърчаване на икономическото развитие и устойчивостта в своите съседни държави и в региони, които са от решаващо значение за интересите на ЕС; припомня, че малките и средните предприятия са основният източник на работни места и че поради това улесняването на работата им е жизненоважно за стимулиране на икономическото развитие;

44. Призовава ЗП/ВП, Комисията и държавите членки да установят ясна връзка между глобалната стратегия на ЕС и структурата и приоритетите на бюджета на ЕС, включително по-големите собствени ресурси, да отделят необходимите ресурси за нейното изпълнение и да се възползват по най-добрия начин от съществуващите бюджети чрез по-добро сътрудничество и координирани действия в областта на дипломатията, развитието, търговията, енергетиката и отбраната;

Участие на ЕС, на националните парламенти и на европейските граждани

45. Подчертава, че глобалната стратегия следва да се преразглежда на всеки пет години, в синхрон с новия Европейски парламент и новата Комисия, тъй като това ще даде възможност за проверка дали нейните цели и приоритети все още отговарят на заплахите и контекста на сигурността, и ще даде възможност на новия ЗП/ВП да се ангажира с преразглеждането;

Сряда, 13 април 2016 г.

46. Подчертава, че действията на ЕС са обект на контрол от страна на Европейския парламент и националните парламенти и че Европейският парламент играе основна роля в редовния, задълбочен мониторинг на външните действия на институциите на ЕС и счита, че националните парламенти биха могли да имат по-голямо участие в този мониторинг; припомня, че Европейският парламент е основен партньор на ЗП/ВП при оформянето на външните отношения на ЕС и справянето с настоящите предизвикателства, включително чрез мониторинг на действията по линия на външната политика на ЕС; призовава на Европейския парламент да бъдат предоставяни годишни доклади за изпълнението на стратегията;

47. Счита, че Парламентът следва да изпълнява изцяло своята роля в рамките на усилията на ЕС за предотвратяване на конфликти;

48. Подчертава значението на активното участие на националните парламенти в процеса чрез по-задълбочен съвместен контрол с Европейския парламент по време на заседанията на междупарламентарната конференция по въпросите на ОВППС/ОПСО;

49. Настоятелно призовава европейските политици да осъществят диалог с гражданите, гражданското общество, промишления сектор, и местните и регионалните органи относно необходимостта и ползите от осигуряване на по-силна рамка за сигурността на Европа.

o

o o

50. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и Европейската служба за външна дейност.
